

Ο φιλόσοφος Σωκράτης παραμένει ένα αίνιγμα, όπως άλλωστε υπήρξε και όσο ζούσε. Παρόλο που δεν άφησε ούτε δείγμα συγγράμματος, θεωρείται ακόμα και σήμερα ένας από τους φιλοσόφους που άλλαξαν για πάντα το πώς αντιλαμβανόμαστε την φιλοσοφία.

Θεωρούσε τον εαυτό του την αλογόμυγα που τσιμπά, ενοχλεί τους εφησυχασμένους πολίτες, ξυπνώντας τους από το λήθαργο.

Ο Σωκράτης πίστευε ότι η αυτογνωσία ήταν επαρκής για να ζήσει κανείς μια καλή ζωή. Ταύτιζε την γνώση με την αρετή. Οι άνθρωποι είναι δυνατόν να φτάσουν στην απόλυτη γνώση έλεγε, αρκεί να ακολουθήσουν τη σωστή μέθοδο. Η γνώση δεν είναι δεδομένη και ανώδυνη, παρομοιάζεται μάλιστα με τις ωδίνες του τοκετού. Αν μπορούμε να «μάθουμε τη γνώση», τότε μπορούμε να διδαχθούμε και την αρετή. Ο τρόπος που ζούσε συνίστατο στην εξέταση της ζωής των ανθρώπων, τη δική του και των άλλων, επειδή *«Ο δὲ ἀνεξέταστος βίος οὐ βιωτὸς ἀνθρώπῳ»* (η ζωή που δεν εξετάζεται δεν αρμόζει σε άνθρωπο). Πρέπει κανείς να αναζητά τη γνώση και τη σοφία πριν από τα άλλα ιδιωτικά του συμφέροντα.

Δεν μπορείς να είσαι ευτυχισμένος αν δρας αντίθετα με όσα πιστεύεις.

Παρότρυνε τους ανθρώπους να «νοιαστούν για την ψυχή τους, να γνωρίσουν τον εαυτό τους, γιατί άπαξ και μάθουμε τους εαυτούς μας μπορεί και να αρχίσουμε να νοιαζόμαστε για αυτούς». Θεώρησε την ψυχή ως την πραγματική ουσία του ανθρώπου και την αρετή ως αυτό που επιτρέπει την πλήρωση της ανθρώπινης φύσης μέσα από την αναζήτηση και βελτίωση της ψυχής. Η αυτογνωσία δεν είναι παρά σοφία και δε γίνεται να ξεχωρίσουμε το σωστό από το λάθος (είτε για μας, είτε για τους άλλους), αν δεν έχουμε σοφία.